

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์

ว่าด้วยการอนุญาตให้นำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักร

เพื่อการหล่อดอกแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๕๖

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ต้องห้ามหรือต้องขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วชนิดที่ใช้กับรถบรรทุกหรือรถบรรทุก เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยต้องนำเข้ามาเพื่อการหล่อดอกแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเท่านั้น และเพื่อให้การอนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเอกสารหลักฐานในการขออนุญาตนำสินค้านี้เข้ามาในราชอาณาจักร

เพื่อให้เป็นไปตามความในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๑๑ ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการอนุญาตให้นำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการหล่อดอกแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ยางรถที่ใช้แล้ว” หมายความว่า ยางรถที่ใช้แล้วชนิดที่ใช้กับรถบรรทุกหรือรถบรรทุกที่กำหนดให้ต้องขออนุญาตในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ต้องห้ามหรือต้องขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกึ่งราชการนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ผู้ขออนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการหล่อดอกต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบการค้า นำเข้า และส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง

(๒) ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานประเภทที่ ๕๑ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) เป็นนิติบุคคลที่ไม่อยู่ระหว่างการถูกระงับการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลาการแจ้งระงับการออกใบอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเคยถูกเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ ๑๓ เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลาการเพิกถอนการอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๔) เป็นนิติบุคคลที่ไม่มีกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของนิติบุคคลอื่นที่อยู่ระหว่างการถูกระงับการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลา การแจ้งระงับการออกใบอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเคยถูกเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ ๑๓ เว้นแต่ได้พ้นระยะเวลาการเพิกถอนการอนุญาตมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ ๕ ให้ผู้ขออนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรมการค้าต่างประเทศ ระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ของปีก่อนหน้าปีตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่ยื่นขออนุญาต พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) แผนปฏิบัติการประจำปีในการขออนุญาตนำเข้ายางรถที่ใช้แล้ว อย่างน้อยต้องประกอบด้วยแผนการผลิตและกำหนดเวลาการนำเข้าและส่งออกในแต่ละเดือน รวมทั้งข้อมูลกำลังการผลิตของโรงงานในส่วนของการหล่อดอกยาง ทั้งนี้ การขออนุญาตนำเข้ายางรถที่ใช้แล้วต้องมีปริมาณไม่เกินกำลังการผลิตของโรงงาน

(๒) เอกสารหลักฐานแสดงวิธีการจัดการเศษยางที่เกิดจากกระบวนการผลิตและมาตรการป้องกันฝุ่นละอองและกลิ่นจากกระบวนการหล่อดอกยางรถที่ใช้แล้ว

(๓) เอกสารหลักฐานแสดงมาตรฐานยางที่หล่อดอก ซึ่งมาตรฐานอาจเป็นไปตามมาตรฐานสากลจากสถาบันที่เชื่อถือได้ มาตรฐานที่ประเทศคู่ค้ากำหนด หรือมาตรฐานตามข้อตกลงระหว่างคู่ค้า

(๔) หนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลพร้อมวัตถุประสงค์ที่ออกโดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจ ที่ออกหรือรับรองโดยหน่วยงานที่มีอำนาจไม่เกินสามเดือนนับถึงวันยื่นคำขออนุญาต

(๕) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือเอกสารอื่นใดที่รับรองสถานะของบุคคลที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ ของผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล

(๖) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประเภทที่ ๕๑ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

(๗) แผนที่สถานที่และแผนผังแสดงการจัดเก็บยางรถที่ใช้แล้วที่นำเข้าและยางรถที่หล่อดอกยางใหม่ พร้อมหลักฐานการเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิใช้สถานที่ดังกล่าว

ข้อ ๖ ในการพิจารณาอนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรตามข้อ ๕ จะต้องผ่านการพิจารณาให้ความเห็นจากคณะกรรมการ

ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทำสัญญาประกันการปฏิบัติตามข้อ ๑๐ (๒) เป็นจำนวนเงินตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรต่อกรมการค้าต่างประเทศ ตามแบบ ยก. ๐๑ ท้ายระเบียบนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งการอนุญาต ทั้งนี้ สามารถขยายระยะเวลาได้ตามที่กรมการค้าต่างประเทศเห็นสมควร

หากผู้ได้รับอนุญาตไม่ทำสัญญาประกันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว การอนุญาตสิ้นสุด

ข้อ ๘ ให้ผู้ได้รับอนุญาตที่ทำสัญญาประกันตามข้อ ๗ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ในแต่ละครั้งที่น่าเข้า ต่อสำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมแนบสำเนาใบเสนอขาย (Proforma Invoice) สำเนาใบกำกับสินค้า (Invoice) หรือเอกสารอื่นใดซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับยางรถที่ใช้แล้วที่ประสงค์จะนำเข้า

ในกรณีเอกสารที่นำมาแสดงตามวรรคหนึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่มีใช้ภาษาอังกฤษ ให้จัดทำคำแปลเป็นภาษาไทย โดยให้หน่วยงานที่เชื่อถือได้เป็นผู้แปลหรือรับรองคำแปลนั้น

ข้อ ๙ ให้กรมการค้าต่างประเทศออกใบอนุญาตให้นำเข้ายางรถที่ใช้แล้วไม่เกินปริมาณตามที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วดำเนินการ ดังนี้

(๑) เก็บรักษายางรถที่ใช้แล้วที่น่าเข้าและยางรถที่หลุดดอกยางใหม่ไว้ในสถานที่เก็บสินค้าที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิใช้สถานที่ดังกล่าว ตามที่ได้แจ้งไว้ตามข้อ ๕ (๗)

(๒) ส่งยางรถที่หลุดดอกยางใหม่ ยางรถที่ยังไม่ได้หลุดดอก และยางรถที่ไม่สามารถหลุดดอกยางใหม่ได้ออกไปนอกราชอาณาจักรให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีตามแผนปฏิบัติการประจำปีที่ขออนุญาต เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัย ให้ขอขยายเวลาส่งออกได้ไม่เกินหกเดือนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

(๓) ดำเนินการจัดการเศษยางและส่งรายงานผลการจัดการเศษยางที่เกิดจากกระบวนการผลิตและมาตรการป้องกันฝุ่นละอองและกลิ่นจากกระบวนการหลุดดอกยางรถที่ใช้แล้ว ประจำปีที่ขออนุญาต ต่อสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรมการค้าต่างประเทศ ภายในวันที่ ๓๑ มกราคมของปีถัดไป โดยรายงานดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ได้กำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๔) ส่งรายงานการนำเข้า - ส่งออก ยางรถที่ใช้แล้วที่น่าเข้ามาเพื่อการหลุดดอก เป็นประจำทุกเดือน ต่อสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรมการค้าต่างประเทศ ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ตามแบบ ยก. ๐๒ ท้ายระเบียบนี้

(๕) พร้อมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้า เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการก๊นกรองการนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักร” ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ประกอบด้วย รองอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรรมการการค้าต่างประเทศ เป็นกรรมการ และเลขานุการ นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษที่ได้รับมอบหมาย สำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรรมการการค้าต่างประเทศ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาการขออนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย เพื่อพิจารณาระงับการออกใบอนุญาตหรือเพิกถอนการอนุญาตให้นำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักร ในกรณีผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ต้องห้ามหรือต้องขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ ของระเบียบนี้

(๓) พิจารณาจำนวนเงินประกันในสัญญาประกันตามข้อ ๗

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) เชิญผู้เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ขอเอกสารหลักฐาน รวมทั้งประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาตาม (๑) (๒) และ (๓)

(๖) ปฏิบัติงานอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

ข้อ ๑๓ กรณีผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ต้องห้ามหรือต้องขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ หรือเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ ของระเบียบนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมายอาจพิจารณาแจ้งการออกใบอนุญาตหรือเพิกถอน
การอนุญาตให้นำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ขออนุญาตนำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรตามแผนปฏิบัติการประจำปี
๒๕๕๗ ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อสำนักบริหารการค้าสินค้าทั่วไป กรมการค้าต่างประเทศ ระหว่างวันที่
๕ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๑๕ ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

สัญญาประกันการส่งยางรถที่ใช้แล้วออกไปนอกราชอาณาจักร

สัญญาเลขที่.....

ทำที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว.....ในฐานะเป็นผู้มีอำนาจทำการแทนบริษัท/ห้าง.....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่..... ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาต” ขอทำสัญญาให้ไว้ต่อกรมการค้าต่างประเทศ ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ “ผู้ได้รับอนุญาต” ตามแผนปฏิบัติการประจำปี.....ประสงค์จะนำยางรถที่ใช้แล้วจำนวน.....เส้น เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการหล่อดอกแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร โดย “ผู้ได้รับอนุญาต” ได้รับทราบหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ยางรถที่ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ต้องห้ามหรือต้องขออนุญาตและต้องปฏิบัติตามมาตรการจัดระเบียบในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงพาณิชย์ว่าด้วยการอนุญาตให้นำยางรถที่ใช้แล้วเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการหล่อดอกแล้วส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นอย่างดีแล้ว และตกลงจะส่งยางรถที่หล่อดอกยางใหม่ ยางรถที่ยังไม่ได้หล่อดอก และยางรถที่ใช้แล้วแต่ไม่สามารถหล่อดอกยางใหม่ได้ออกไปนอกราชอาณาจักรให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการประจำปี ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. หรือภายในระยะเวลาที่กำหนดตามที่ได้รับอนุญาตให้ขยายเวลาส่งออก

ข้อ ๒ “ผู้ได้รับอนุญาต” ได้นำแคชเชียร์เช็คซึ่งเป็นเช็คที่ธนาคารสั่งจ่ายให้แก่กรมการค้าต่างประเทศ โดยเป็นเช็คลงวันที่ทำสัญญาหรือก่อนหน้านั้นไม่เกินสามวันทำการของทางราชการ ของธนาคาร.....สาขา.....เลขที่.....ลงวันที่..... ตามใบเสร็จรับเงินในราชการกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่..... เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....) มาวางไว้ต่อกรมการค้าต่างประเทศเพื่อประกันการปฏิบัติตามข้อ ๑

ข้อ ๓ หาก “ผู้ได้รับอนุญาต” ไม่ส่งยางรถที่หล่อดอกยางใหม่ ยางรถที่ยังไม่ได้หล่อดอก และยางรถที่ใช้แล้วแต่ไม่สามารถหล่อดอกยางใหม่ได้ออกไปนอกราชอาณาจักรภายในระยะเวลาตามข้อ ๑ “ผู้ได้รับอนุญาต” ยินยอมให้กรมการค้าต่างประเทศริบเงินตามสัญญาประกันนี้ในอัตรายางเส้นละ.....บาท (.....) ได้ทันที โดยไม่ต้องบอกกล่าวก่อน

ข้อ ๔ เมื่อกรมการค้าต่างประเทศริบเงินตามข้อ ๓ แล้ว “ผู้ได้รับอนุญาต” ต้องส่งยางรถที่หล่อดอกยางใหม่ ยางรถที่ยังไม่ได้หล่อดอก และยางรถที่ใช้แล้วแต่ไม่สามารถหล่อดอกยางใหม่ได้ออกไปนอกราชอาณาจักรภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งจากกรมการค้าต่างประเทศ หรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการจัดการยางรถดังกล่าวตามเงื่อนไขที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด

ข้อ ๕ กรมการค้าต่างประเทศจะคืนเงินที่วางประกันซึ่งเหลือจากการริบให้ “ผู้ได้รับอนุญาต” เมื่อพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญาประกันนี้แล้ว

